

Druge stranke u postupku: Europska komisija (T. Vecchi, F. Castilla Contreras, B. Mongin i C. Vollrath, agenti, uz asistenciju M. B. Rayment i D. Bailey, *barristers*, M. G. Peretz, QC, i S. Kingston, SC), Generics (UK) Ltd

Intervenijent u potporu drugoj stranci u postupku: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: u početku D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery i D. Robertson, agenti, uz asistenciju J. Holmes, QC, zatim D. Guðmundsdóttir, agent, uz asistenciju J. Holmes, QC)

Izreka

- 1) Žalba se odbija.
- 2) Društvu Merck KGaA nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.
- 3) Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 30 od 30. 1. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad – Bugarska) – BT/Balgarska Narodna Banka

(Predmet C-501/18) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Sustavi osiguranja depozita – Direktiva 94/19/EZ – Članak 1. točka 3. podtočka i. – Članak 7. stavak 6. – Članak 10. stavak 1. – Pojam „nedostupan depozit” – Utvrđivanje nedostupnosti depozita – Nadležno tijelo – Pravo deponenta na naknadu – Ugovorna odredba koja se protivi Direktivi 94/19 – Načelo nadređenosti prava Unije – Europski sustav financijskog nadzora – Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) – Uredba (EU) br. 1093/2010 – Članak 1. stavak 2. – Članak 4. točka 2. podtočka iii. – Članak 17. stavak 3. – Preporuka EBA-e nacionalnom nadzornom tijelu za bankarstvo o mjerama potrebnima za usklađivanje s Direktivom 94/19 – Pravni učinci – Valjanost – Restrukturiranje i likvidacija kreditnih institucija – Direktiva 2001/24/EZ – Članak 2. sedma alineja – Pojam „mjere restrukturiranja” – Usklađenost s člankom 17. stavkom 1. i člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Odgovornost država članica u slučaju povrede prava Unije – Pretpostavke – Dovoljno ozbiljna povreda prava Unije – Postupovna autonomija država članica – Načelo lojalne suradnje – Članak 4. stavak 3. UFEU-a – Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti”)

(2021/C 206/08)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BT

Tuženik: Balgarska Narodna Banka

Izreka

1. Članak 7. stavak 6. Direktive 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita, kako je izmijenjena Direktivom 2009/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009., treba tumačiti na način da u njemu predviđeno pravo deponenta na naknadu obuhvaća isključivo isplatu njegovih nedostupnih depozita posredstvom sustava osiguranja depozita, u iznosu utvrđenom u članku 7. stavku 1.a te direktive, kako je izmijenjena Direktivom 2009/14 nakon što nadležno nacionalno tijelo utvrdi nedostupnost depozita koje drži dotična kreditna institucija, u skladu s člankom 1. točkom 3. podtočkom i. navedene direktive, kako je izmijenjena Direktivom 2009/14, tako da njezin članak 7. stavak 6. ne daje navedenom deponentu i pravo na naknadu štete pretrpljene zbog nepravodobne isplate osiguranog iznosa svih njegovih depozita odnosno zbog manjkavog nadzora nadležnih nacionalnih tijela nad kreditnom institucijom čiji su depoziti postali nedostupni.
 2. Odredbe članka 1. točke 3. podtočke i., članka 7. stavka 6. i članka 10. stavka 1. Direktive 94/19, kako je izmijenjena Direktivom 2009/14, treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis ili ugovorna odredba na temelju kojih depozit pri kreditnoj instituciji čija su plaćanja obustavljena postaje naplativ tek nakon što joj nadležno tijelo oduzme odobrenje za rad, pod uvjetom da je deponent izričito zatražio isplatu tog depozita. Na temelju načela nadređenosti prava Unije, svaki nacionalni sud kojemu je podnesena tužba za naknadu štete navodno prouzročene isplatom osiguranog iznosa navedenog depozita izvan roka predviđenog u članku 10. stavku 1. te direktive, kako je izmijenjena Direktivom 2009/14, dužan je, prilikom odlučivanja o toj tužbi, izuzeti iz primjene spomenuti nacionalni propis odnosno ugovornu odredbu.
 3. Članak 17. stavak 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ u vezi s uvodnom izjavom 27. te uredbe treba tumačiti na način da nacionalni sud – prilikom rješavanja spora koji se pred njim vodi – mora uzeti u obzir preporuku koju je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo na temelju te odredbe, osobito kada postupa po tužbi za utvrđivanje odgovornosti države članice za štetu koju je prouzročila pojedincu neprimjenom odnosno nepravilnom ili nedostatnom primjenom prava Unije zbog čega je pokrenut istražni postupak po završetku kojeg je donesena preporuka. Pojedinci oštećeni povredom prava Unije koja je utvrđena u navedenoj preporuci, čak i ako nisu njezini adresati, moraju moći pozvati se na nju pred nadležnim nacionalnim sudovima kako bi se utvrdila odgovornost dotične države članice za spomenutu povredu prava Unije.
- Preporuka EBA/REC/2014/02 Europskog nadzornog tijela za bankarstvo od 17. listopada 2014., upućena Balgarskoj narodnoj banci (Bugarska narodna banka) i Fondu za garantirane na vlogovete v bankite (Fond za osiguranje bankovnih depozita), o mjerama potrebnima za usklađivanje s Direktivom 94/19/EZ ništava je jer se u njoj odluka Balgarske narodne banke (Bugarska narodna banka) o stavljanju Korporativne trgovske banke AD pod poseban nadzor i o obustavi ispunjenja njezinih obveza izjednačava s utvrđenjem nedostupnosti depozita u smislu članka 1. točke 3. podtočke i. Direktive 94/19, kako je izmijenjena Direktivom 2009/14.
4. Članak 2. sedmu alineju Direktive 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija u vezi s člankom 17. stavkom 1. i člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da mjera obustave plaćanja koju nacionalna središnja banka primjenjuje na kreditnu instituciju kao mjeru restrukturiranja čija je svrha očuvati ili obnoviti njezino financijsko stanje predstavlja neopravdan i neproporcionalan zahvat u ostvarivanje prava vlasništva deponenata u odnosu na navedenu instituciju ako se ne poštuje bit tog prava i ako bi se – imajući u vidu neposredni rizik od financijskih gubitaka kojima bi deponenti bili izloženi u slučaju njezina stečaja – isti rezultati mogli postići manje ograničavajućim mjerama, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

5. Pravo Unije – osobito načelo odgovornosti države članice za štetu prouzročenu pojedincima povredom prava Unije, kao i načela ekvivalentnosti i djelotvornosti – treba tumačiti na način da mu se:
- ne protivi nacionalni propis koji pravo pojedinaca na naknadu štete pretrpljene zbog povrede prava Unije uvjetuje prethodnim poništenjem upravnog akta ili propusta koji je doveo do štete, osim ako je to poništenje – čak i kada se zahtijeva za slične zahtjeve utemeljene na povredi nacionalnog prava – u praksi isključeno ili vrlo ograničeno;
 - protivi nacionalni propis koji pravo pojedinaca na naknadu štete pretrpljene zbog povrede prava Unije uvjetuje postojanjem namjere dotičnog nacionalnog tijela da počini štetu;
 - ne protivi nacionalni propis koji pravo pojedinaca na naknadu štete pretrpljene zbog povrede prava Unije uvjetuje podnošenjem dokaza o postojanju stvarne i izvjesne štete u trenutku podnošenja tužbe, ako taj uvjet, s jedne strane, nije manje povoljan od onih koji se primjenjuju na slične zahtjeve utemeljene na povredi nacionalnog prava i, s druge strane, nije uređen tako da onemogućava odnosno pretjerano otežava, s obzirom na okolnosti pojedinog slučaja, ostvarivanje navedenog prava.
6. Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti treba tumačiti na način da sud kojemu je podnesena tužba za naknadu štete koja se formalno temelji na odredbi nacionalnog prava o odgovornosti države za štetu prouzročenu obavljanjem upravne djelatnosti, ali u prilog čijoj su osnovanosti izneseni tužbeni razlozi koji se temelje na povredi prava Unije počinjenoj obavljanjem tih djelatnosti, nije dužan po službenoj dužnosti kvalificirati tu tužbu kao da se temelji na članku 4. stavku 3. UEU-a, pod uvjetom da ga mjerodavne odredbe nacionalnog prava ne sprječavaju u ispitivanju tužbenih razloga koji se temelje na povredi prava Unije, a istaknuti su u prilog osnovanosti te tužbe.

(¹) SL C 364, 8. 10. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 25. ožujka 2021. – Deutsche Telekom AG/Europska komisija, Slovanet, a.s.

(Predmet C-152/19 P) (¹)

(„Žalba – Tržišno natjecanje – Članak 102. UFEU a – Zloupotreba vladajućeg položaja – Slovačko tržište širokopoljasnih internetskih usluga – Regulatorna obveza pružanja pristupa lokalnoj petlji za operatore sa značajnom tržišnom snagom – Uvjeti koje je povijesni operator utvrdio za izdvojeni pristup drugih operatora lokalnoj petlji – Nužnost pristupa – Pripisivanje postupanja društva kćeri društvu majci – Prava obrane”)

(2021/C 206/09)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Deutsche Telekom AG (zastupnici: D. Schroeder i K. Apel, *Rechtsanwälte*)

Druge stranke u žalbenom postupku: Europska komisija (zastupnici: M. Kellerbauer, M. Farley, L. Malferrari, C. Vollrath i L. Wildpanner, *agenti*), Slovanet, a.s. (zastupnik: P. Tisaj, *advokat*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvo Deutsche Telekom AG snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Komisije.

(¹) SL C 164, 13. 5. 2019.